

[Smysl a jeho poznání]

Člověk ví o smyslu, hledá smysl, je na něm zainteresován, účastní se na něm, dotváří jej nebo narušuje. I tam, kde vidí jen nesmysl (resp. nedostatek, absenci smyslu), se nutně musí opírat o pozitivní zkušenost, tj. o vidění nebo zažití smyslu. Před námi tu však stojí rozhodující otázka: je tzv. „zakoušení“ smyslu jen produkt naší imaginace, je to iluze – anebo poznání? V jakém smyslu se může smysl stát předmětem poznání? A tato otázka velmi úzce (i když to snad na první pohled nemusí být zřejmé) souvisí...¹

¹ L. Pokorný, Rozum a víra v dějinách křesťanství, in: Theologická příloha Křesťanské revue, 1959, č. 5 (příloha k č. 10), str. 129–132. – Pozn. red.